

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/176/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217205014
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6217205014.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivce Hanuskovej v spore žalobkyne X. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, zastúpenej advokátkou Mgr. Gabrielou Novákovou, Advokátska kancelária vo Vinici, Mierové námestie 452, proti žalovanému H. P. I., a. s., so sídlom v N., T. XXXX/XXX, X.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., so sídlom v Trenčíne, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o zaplatenie XXX,XX €, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Csp/179/2017-70 zo dňa 27. 02. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd rozsudkom č. k. 11Csp/179/2017-70 zo dňa 27. 02. 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni XXX,XX € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá na základe Zmluvy o hotovostnom a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX je neplatná (II. výrok) a že Rozhodcovská zmluva uzavretá dňa XX. XX. XXXX je neplatná (III. výrok).

2. Žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške XXX,XX €, pretože úver, ktorý jej poskytol žalovaný, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Popri peňažnom plnení sa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX a určenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zo dňa XX. XX. XXXX.

3. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že posúdenie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo podmienené vyriešením otázky, či úver poskytnutý žalobkyni je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej vychádzal z toho, že určovací žaloba popri žalobe na plnenie je možná. Posúdenie toho, či Dohoda o zrážkach zo mzdy a Rozhodcovská zmluva sú platné právne úkony, má pre žalobkyňu význam, pretože ovplyvní jej neisté právne postavenie. Okresný súd vychádzal z toho, že žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na rozhodnutí podľa § 137 písm. d) CSP.

4. Okresný súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o hotovostnom úvere a o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru vo výške XXX €, ktorý bola ako dlžník povinná splatiť v 60 mesačných splátkach po XX,XX € a v celkovej čiastke X.XXX €. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch upravuje zák. č. 129/2010 Z. z., pričom posudzovaná zmluva neobsahovala predpísané náležitosti a to

údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru, termín konečnej splatnosti, dobu trvania zmluvy, ročnú úrokovú sadzbu, údaj o RPMN a priemernej hodnote RPMN. Žalovaný poskytol žalobkyni neobjektívnu informáciu o priemernej RPMN nejasným konštatovaním, že presná hodnota závisí odo dňa poskytnutia úveru.

5. Údaj o dobe trvania zmluvy a konečnej splatnosti nebol vyjadrený a určený jasne a zrozumiteľne. Zmluva neobsahovala žiadnu informáciu o tom, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a kedy sa zmluva ukončuje, čo sú predpísané náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, vyžadované podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedený záver urobil okresný súd zo zistenia, že sporná úverová zmluva uvádza údaj „lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Uvedenú formuláciu nepovažoval za zrozumiteľnú pre priemerného spotrebiteľa, aby mohol bez ťažkostí identifikovať deň, ktorým nastala konečná splatnosť, resp. kedy došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu. Veriteľ v zmluve nestanovil objektívne a zrozumiteľné kritériá, aby priemerný spotrebiteľ mohol termín konečnej splatnosti a ukončenia zmluvy sám z potrebných údajov vyvodiť. V zmluve je len ťažko postrehnuteľné už to, kedy nastáva splatnosť prvej splátky. Súčasťou zmluvného formulára v časti o hotovostnom úvere je v poznámke uvedené, že „prvá splátka úveru je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia. Pokiaľ nasledujúci kalendárny mesiac neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosťou prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci“. Ďalej poznámka uvádza, že „splatnosť druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnom mesiacom nasledujúcim po splatnosti prvej splátky“. Podľa súdnej praxe, zákon vyžaduje vyjadrenie konečnej splatnosti konkrétnym dátumom, alebo na základe údajov o dátume poskytnutia úveru, splatnosti prvej splátky a frekvenciou, výškou a počtom splátok.

6. Podľa zistení Okresného súdu úverová zmluva mala nedostatky v náležitostiach prepísaných a upravených v § 9 ods. 1, ods. 2 písm. f), g), i), j), y) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo malo za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa podľa predložených potvrdení o úhradách poštovými podaciami lístkami preukázala, že žalovanému uhradila v splátkach spolu sumu 1.110,57 €, t. j. vo výške XXX, 57 € nad rámec sumy poskytnutého úveru. Na strane žalovaného išlo o bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo plnením bez právneho dôvodu a žalobkyňa má nárok na vrátenie peňažného plnenia, ktorým žalovanému uhradila viac ako bola suma poskytnutého úveru.

7. Žalobkyňa ďalej namietala uzavretie Dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Neprijateľnou podmienkou je také dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Možnosť podať určovaciu žalobu podľa § 137 písm. d) CSP predpokladá osobitný zákon v ustanovení § 3 ods. 5 č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pri posúdení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy okresný súd uviedol, že je zabezpečovacím inštitútom k spotrebiteľskej úverovej zmluve. Zmluvné strany podpísaním zmluvy o úvere potvrdzujú uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy a túto skutočnosť mali vyznačiť v príslušnej časti formulárovej zmluvy. Žalobkyňa bola povinná také zmluvné ustanovenie akceptovať ako celok v návrhu úverovej zmluvy, pretože inak by jej úver nebol poskytnutý. Dohoda o zrážkach zo mzdy je formulárovou zmluvou, ktorá nebola so žalobkyňou individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech žalobkyne, ktorá nemala možnosť dohodu ako formu zabezpečenia pohľadávky odmietnuť a obsah dohody ovplyvniť. V čase uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy musí byť pohľadávka presne a úplne konkretizovaná. V Dohode o zrážkach zo mzdy je vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky neurčité, nevyplyva z nej konkrétna výška mesačnej zrážky a neuvádza zamestnávateľa. Z toho dôvodu okresný súd považoval Dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatný právny úkon nielen z dôvodu neprijateľnosti ale aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu neurčitosti. Na základe spornej Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný uplatnil sporné právo a požiadal zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu zrážok zo mzdy. Dohoda nie je založená na objektívnom vyhodnotení dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa. Bez určenia jej neplatnosti bolo ohrozené právo žalobkyne disponovať mzdou.

8. Ďalej sa okresný súd posudzoval rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola vyhotovená na osobitnej listine ako súvisiace dojednanie spotrebiteľskej zmluvy. Zistil, že rozhodcovská zmluva predstavuje nekalú obchodnú prax a neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovskú zmluvu si žalobkyňa nedojednala individuálne, pri jej akceptácii nemala na výber, vzhľadom na jej spojenie s ďalšími podmienkami úverovej zmluvy, ktorú mohla prijať len ako celok alebo celú zmluvu odmietnuť. V rozhodcovskej zmluve je síce upravený alternatívny spôsob riešenia sporov v rozhodcovskom konaní alebo pred všeobecným

súdom, avšak možnosť výberu riešenia sporu je len zdanlivá a pre spotrebiteľa formálna, lebo žaloby v spotrebiteľských úveroch iniciuje ako žalobca práve veriteľ. Podaním žaloby v rozhodcovskom konaní veriteľom spotrebiteľ stratil možnosť domáhať sa právnej ochrany pred všeobecným súdom a spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu. Rozhodcovská zmluva tak znemožňuje spotrebiteľovi riešiť prípadný spor inak ako v rozhodcovskom konaní. Je neprijateľné, aby rozhodcovské konanie bolo dojednané ako výlučný prostriedok na riešenie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy, taký právny vzťah je v hrubom nepomere v neprospech žalobkyne, ktorá je slabšou zmluvnou stranou. Z uvedených dôvodov okresný súd určil jej neplatnosť.

9. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 137 písm. d) CSP, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31. 03. 2015, § 39, § 53 ods. 1, § 451, § 456, § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

10. Žalovaný vo včas podanom odvolaní zo dňa 03. 05. 2018 uviedol, že sporná zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti je v časti textu zmluvy úver pod bodom 47. v znení: Lehota splatnosti je 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Podľa žalovaného v zmluve použitá formulácia splnila účel cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2, písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. bol dosiahnutý. Na podporu svojho tvrdenia uviedol rozsudok Okresného súdu Poprad 17Csp/158/2017 z 21. 11. 2017 a Okresného súdu Lučenec 13Csp/132/2017 z 16. 10. 2017, ktoré uvedenú formuláciu doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti nepovažovali za dôvod bezodplatnosti úveru.

11. Pokiaľ ide o ostatné dôvody o bezodplatnosti úveru, žalovaná v odvolaní uviedla, že z právnej úpravy § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. nevyplýva, že výška RPMN musí byť v zmluve uvedená jednoznačne konkrétnym číslom. V úverovej zmluve je pod bodom 47. uvedený spôsob výplaty finančných prostriedkov bankovým prevodom. Rozmedzie hodnoty RPMN od - do je práve z dôvodu, že pri bankovom prevode nie je presne zrejmý deň, kedy sa klientovi reálne finančné prostriedky na bankový účet pripíšu. Uvedenie priemernej hodnoty RPMN v zmluve vo výške 26,38 % považuje žalovaná za správne. Úverová zmluva bola uzavretá 04. 07. 2013 a žalovaný vychádzal z informácie o o priemernej hodnote RPMN za ostatné spotrebiteľské úvery vo výške do X.XXX € a to za 1. kalendárny štvrtrok 2013. Žalovaný pri stanovení odplaty za úver neprekročil najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá bola v § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. stanovená ako dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, čo je 52,76 %. V zmluve je odplata vypočítaná vo výške RPMN 21,0-21,9 % a úroková sadzba 19,19 %, čo je menej, ako zákonom povolený limit. Priemerná úroková sadzba bánk bola v tom období vo výške 11,27%. Pokiaľ ide o celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom, v úverovej zmluve je poistenie ako aj ďalšie služby, upravené v časti doplnkové služby, ktoré boli zahrnuté v splátke. Klient si zvolil službu poistenie s úhradou vo výške 1,69 € mesačne, službu zmeny výšky a počtu splátok, ktorá bola spoplatnená sumou 0,30 € mesačne a službu odloženie splátky pod bodom 60., ktorá bola spoplatnená sumou 0,99 € mesačne. Uzatvorenie doplnkovej služby nebolo podmienené uzavretím úverovej zmluvy, po odpočítaní doplnkových služieb od sumy 1.438,80 € je celková čiastka splatná spotrebiteľom uvedená vo výške X.XXX € správne. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo zmeniť a súčasne priznať náhradu trov konania.

12. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu z 13. 06. 2018 navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Vyjadrenie žalovaného týkajúce sa špekulácií žalobkyne za účelom získať úver zadarmo je zarážajúce, lebo žalovaný sám, bez aktívneho pričinenia žalobkyne tejto zasielal návrhy na uzavretie úverových zmlúv s vopred pripravenými podmienkami a označením, kde ich má podpísať a ktoré časti doručeného materiálu má vrátiť.

13. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

14. Odvolanie nebolo dôvodné. Žalovaný napadol odvolaním celý rozsudok súdu prvej inštancie, ale dôvody v podstate zameril len na tvrdenia o tom, že spotrebiteľská úverová zmluva obsahuje predpísané náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd pripomína, že žalovaný je zodpovedný za vymedzenie svojho odvolania a odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 365 ods. 3, § 380 ods. 1 CSP).

15. Žalovaný spochybnil záver okresného súdu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený záver okresný súd urobil ako prejudiciálny na vyriešenie otázky, či je žalovaný povinný vydať žalobkyni žalované peňažné plnenie titulom bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd považuje záver okresného súdu za správny a odôvodnený z hľadiska všetkých uvedených skutkových aj právnych dôvodov. Právna úprava v § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia spornej úverovej zmluvy uvádza niekoľko samostatných dôvodov, pre ktoré sa spotrebiteľská úverová zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov, ak neobsahuje tam uvedené predpísané náležitosti. Ktorýkoľvek z tých dôvodov, ktoré okresný súd uviedol v odôvodnení rozhodnutia, je samostatným predpokladom na uplatnenie práva žalobkyne požadovať od dodávateľa vydanie bezdôvodného obohatenia.

16. Záver o tom, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru urobil okresný súd na základe zistenia, že sporná úverová zmluva uvádza v bode 47. „lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Veriteľ nestanovil objektívne a zrozumiteľne kritériá, aby priemerný spotrebiteľ mohol termín konečnej splatnosti a ukončenia zmluvy sám z potrebných údajov vyvodiť. Žalovaný sa snažil spochybniť záver o tom, že nejde pre spotrebiteľa o nejasný a nezrozumiteľný údaj odkazom na rozhodnutia všeobecných súdov bez toho, aby poskytol pre svoje tvrdenie úplné skutkové vysvetlenie, pre ktoré považuje záver vyslovený v inom konaní za použiteľný pre toto konanie. Okresný súd vysvetlil, prečo nepovažoval formuláciu, ktorú v zmluve použil žalovaný, za zrozumiteľnú pre priemerného spotrebiteľa, Na správnosti záveru o tom, že žalovaný nestanovil objektívne a zrozumiteľne kritériá, aby priemerný spotrebiteľ mohol termín konečnej splatnosti a ukončenia zmluvy sám z potrebných údajov vyvodiť, nie je dôvod nič meniť. Formulárovú zmluvu vyhotovil žalovaný, ktorý nesie dôsledky vyplývajúce z jej obsahu. Spotrebiteľský úver slúži na konečnú spotrebu pre spotrebiteľa. V záhlaví sa zmluva označuje ako Zmluva o hotovostnom úvere. Samotný žalovaný v odvolaní odôvodnil hodnotu RPMN, ktorá bola uvedená v zmluve, tým, že presný čas poskytnutia peňažných prostriedkov nebol známy, lebo výplata úveru bola v zmluve dohodnutá bankovým prevodom.

17. Z hľadiska účelu a spotrebnej povahy poskytnutých peňažných prostriedkov nemá pre priemerného spotrebiteľa význam viesť presnú evidenciu o poskytnutých peňažných prostriedkoch, ktoré mu boli poskytnuté na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy na dlhší čas, ktorý v posudzovanom prípade presahuje dobu piatich rokov. Nemožno totiž predpokladať, že bankový prevod sa uskutočnil na účet spotrebiteľa v deň uzavretia zmluvy. Navyše, okresný súd správne zistil, že súčasťou zmluvného formulára v časti o hotovostnom úvere je ťažko postrehnuteľné už to, ako sa počíta splatnosť jednotlivých splátok, lebo potrebné údaje spotrebiteľ mohol zistiť iba v poznámke pod príslušnou kolónkou a drobným písmom. Úver bol poskytnutý na dobu 60 mesiacov (5 rokov) a od spotrebiteľa nemožno spravodlivo žiadať ďalšiu aktivitu, aby zaevidoval a následne uschoval po taký dlhý čas potrebné údaje. Zákon predpokladá, že predpísané údaje môže spotrebiteľ kedykoľvek bez ťažkostí zistiť zo zmluvy, čo v posudzovanom prípade nebolo dodržané.

18. Okresný súd správne zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy XXX,XX € (I. výrok rozsudku okresného súdu), lebo žalobkyňa preukázala, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, a že žalovanou sumou plnila viac ako bola suma poskytnutého úveru. Plnenie v sume prevyšujúcej sumu poskytnutého úveru sa považuje za plnenie bez platného právneho dôvodu a bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

19. Odvolací súd považuje rozsudok okresného súdu sa vecne správny a odôvodnený aj v ostatných výrokoch, ktorými bola určená neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy a neplatnosť Rozhodcovskej zmluvy (výroky II. a III.). Skutkovo a právne v potrebnom rozsahu rozsudok odôvodnil tým, že uvedené dojednania predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej úverovej zmluve. Odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Okresný súd zistil, že žalobkyňa nemala možnosť Dohodu o zrážkach zo mzdy ani Rozhodcovskú zmluvu odmietnuť, tieto

zmluvné podmienky v spotrebiteľskej úverovej zmluve neboli individuálne dojednané. Okresný súd správne uviedol, že v zmluvnom vzťahu vytvárajú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Konečná výška pohľadávky pri výkone zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy bola založená na jednostrannom rozhodnutí a vôli žalovaného. Dôvodom podania určovacej žaloby bol stav právnej neistoty na strane žalobkyne, ktorá bola vystavená zrážkam zo mzdy u svojho zamestnávateľa.

20. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorá má podľa § 251 CSP nárok iba na náhradu účelne vynaložených trov konania. Vyjadrenie bolo súdu doručené až po predložení spisu na odvolací súd a uvedené podanie sa podľa obsahu netýkalo skutkového ani právneho posúdenia veci, na ktorom bolo založené rozhodnutie okresného súdu a ktorým bolo odôvodnené odvolanie žalovaného. Vyjadrenia k odvolaniu nepovažoval odvolací súd za účelne vynaložené trovy. Z toho dôvodu krajský súd žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

21. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.